

Православни ОСНОВАЦ

ISSN 2637-3092

✧ Дјечји часопис Епархије зворничко-тузланске ✧ број 10 ✧ година 2023 ✧

7 НЕДЈЕЉА-СТРАДАЛНА

6 НЕДЈЕЉА-ЦВЈЕТНА

5 НЕДЈЕЉА-СВЕТЕ МАРИЈЕ ЕПИБАНКЕ

4 НЕДЈЕЉА-СВЕТОГ ЈОВАНА ЛЕСТВИЧНИКА

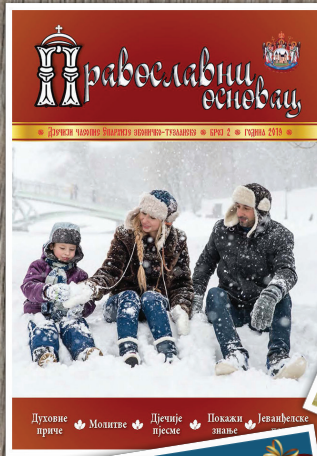
3 НЕДЈЕЉА-КРСТОПОКЛОНА

2 НЕДЈЕЉА-СВЕТОГ ГРИГОРИЈА ПАЛАМЕ

1 НЕДЈЕЉА-ПРАВΟΣЛАВЉА

**„ИДИТЕ ПО СВЕМУ СВИЈЕТУ И ПРОПОВИЈДАЈТЕ ЈЕВАНЂЕЉЕ СВАКОМ СТВОРЕЊУ. КОЈИ ПОВЈЕРУЈЕ И КРСТИ СЕ БИЋЕ СПАСЕН, А КОЈИ НЕ ВЈЕРУЈЕ БИЋЕ ОСУЂЕН.“
(МК. 16:15-16)**

Садржај

- 2** Свети Сава
Епископ Фотије
- 4** Поучне приче:
Извор је наш и Осуђивање
- 6** Света тајна миропомазања
- 9** Манастир Доња Бишња
- 10** Чудотворна икона Мајке
Божије- Брзопомоћница
- 11** Чудотворна икона
Мајке Божије- Пећка
- 12** Велики четвртак и
Велики петак
- 15** Васкрсење Господа
Исуса Христа-Васкрс
- 20** Шеста Божија заповијест-
Не увиј
- 23** Чинити чуда је могуће и
Вјера у Божији промисао о нама
- 26** Радови православних
основаца
- 28** Опремљени кабинети
Православне вјеронауке
- 31** Изреке Светих отаца

Изази са благословом
Његовог Преосвештенства
Епископа зворничко-тузланског
г. ФОТИЈА

Година V, број 10,

Издавач
Издавачка кућа Епархије
зворничко-тузланске Синај

За издавача
ђакон Бојан Чечар

УРЕЂИВАЧКИ ОДБОР
Главни и одговорни уредник
протојереј-ставрофор
Јован Михајловић

Технички уредник
ђакон
Владо Мојевић

Уредништво часописа
протопрезвитер Синиша Шаренац
протонамјесник Драган Поповић,
ђакон Бојан Јокановић,
ђакон Владо Мојевић

Лектор
ђакон Давор Арнаут
имејл уредништва
pravoslavniosnovac@gmail.com

СВЕТИ САВА

Свети Сава, наша заједничка слава, у којој Сам Бог обитава, а из милешевског Лика, христорокост блиста, да нам душа буде обожена, чиста

Хиландар је као гнездо свио, на гори Атос у којем се свети птићи легу, све црне боје и светла лика, права Савина слика

Свога оца Светог Симеона, великог жупана дуге браде, себи на Свету Гору призва, који свим манастирима велике даре даде и с њима се не растаде, већ дух свој са Атоса преда и сад нас отуда с небеса гледа

Свети Сава Србију крсти и Христом је запечати, да буде трострука, у три лица, да је вера, нада и љубав воде, до небеске Србије, до слободе

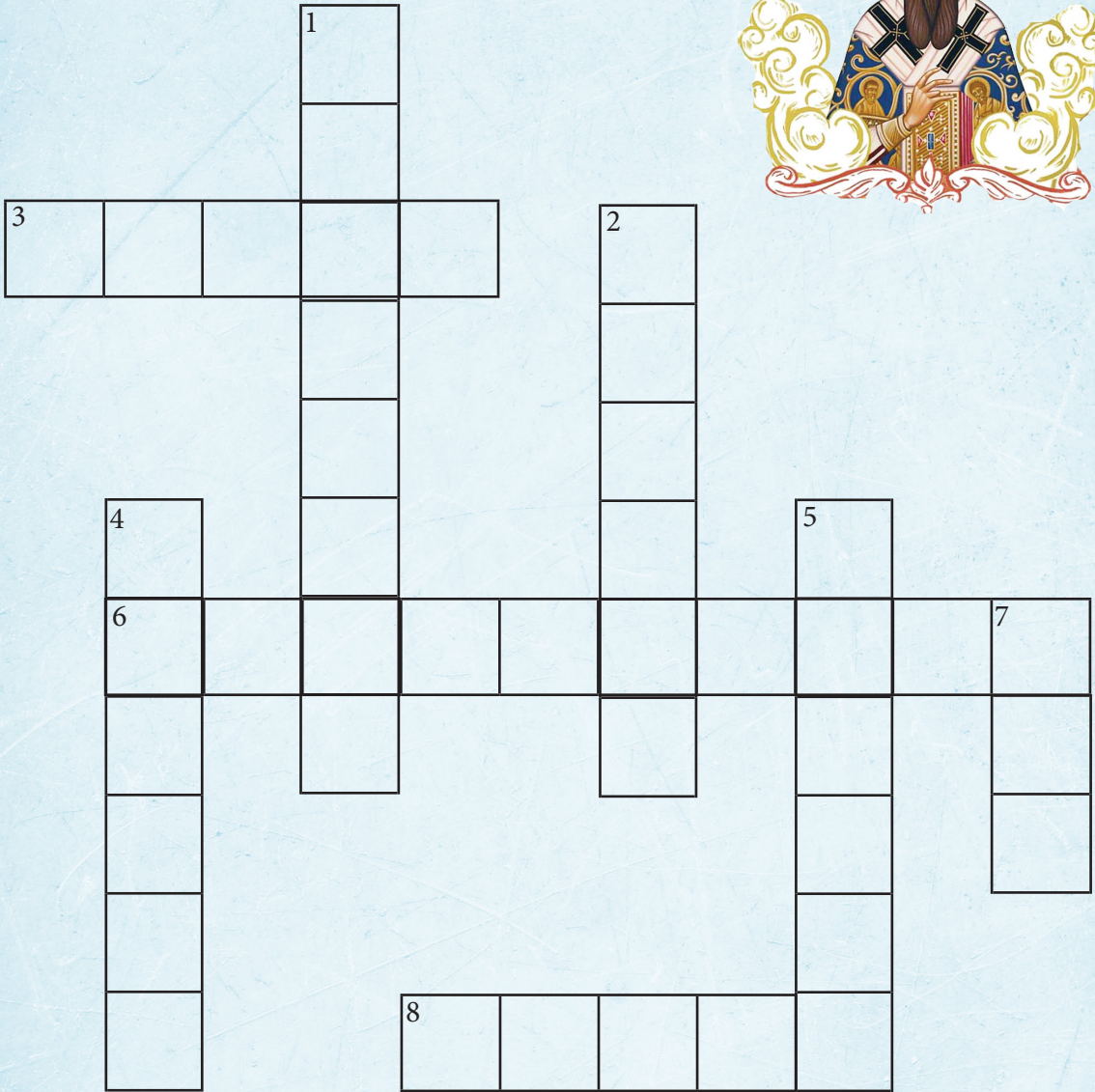
Пре осамсто година Свети Сава нашу самосталну Цркву стече и постави јој пастире Србе, који ће Савиним стопама ходити и многе свете родити, да нас на небеса и у вечност воде

Браћо Срби, зато сви данас Светом Сави да вапијемо, за земљу нашу и род српски, да нас са небеса чује и Бога умоли да нас помилује, Косова ради и вере свете, јер смо род мученички, Савино дете

Епископ Фотије

СВЕТОСАВСКА УКРШТЕНИЦА

ВОДОРАВНО

- [3] Старији брат Светог Саве
- [6] Монашко име мајке Светог Саве
- [8] Титула Стефана Немање

УСПРАВНО

- [1] Манастир који су саградили на Светој Гори
- [2] Име млађег брата Светог Саве
- [4] Свјетовно име Светог Саве
- [5] Монашко име Стефана Немање
- [7] Мајка Светог Саве

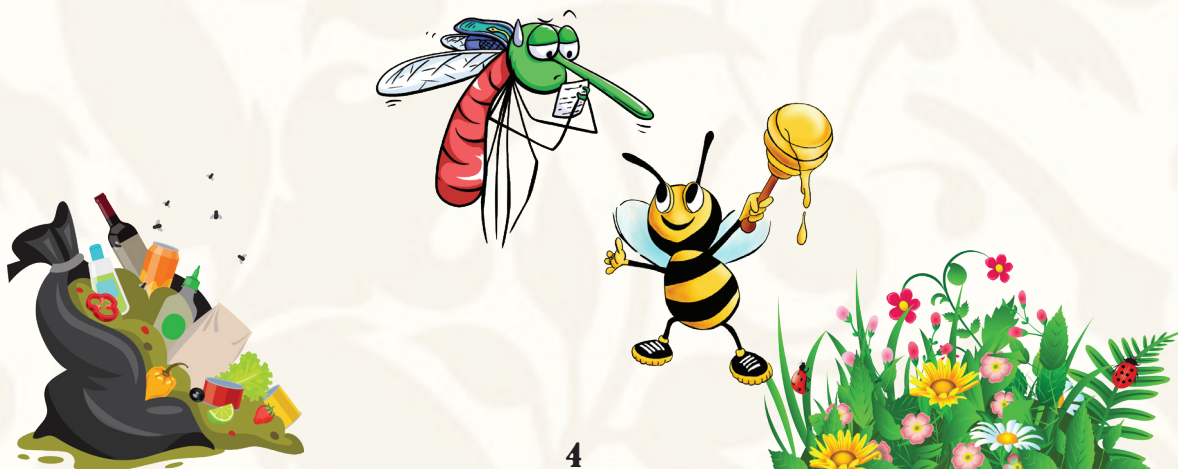

Једном је комарац питао муху, зна ли она гдје у околини има цвијећа. Дали има цвијећа, не знам - одговорила му је муха. Али сметлишта, отпада, смрада, има заиста много - додала је муха, и набројала му сва мјеста која он треба обавезно посјетити.

Полетио комарац по указаном правцу и у путу је срео пчелу. „Јеси ли видјела у околини неки отпад?“ -упитао је комарац. „Отпад, нечистоћу? Не, нигдје нисам видјела“ -зачуђено је одговорила пчела. „Зато сам свуда околу видјела тако много мирисног цвијећа.“ И детаљно објасни пчела на којој ливади расту љиљани, а гдје су тек недавно процвјетале руже.

Ево зашто је важно правилно бирати себи пријатеља.

ОСУЂИВАЊЕ

Једна породица се преселила у нови стан. Прво јутро, жена тек што се пробудила погледала је кроз прозор и видјела како комшиница вјеша веш на балкону свога стана. О како прљав веш-рече она. Видиш ли ово? -упитала је мужа. Није одговорио ништа. Читао је новине. „Мораћу да јој кажем. Или не зна прати, или је лош сапун“ -рече она.

И тако је говорила још неколико пута кад је комшиница вјешала веш на сушење. Међутим, једног јутра, погледавши кроз прозор, она примијети како комшиница потпуно чист веш вјеша на свом балкону. „Ооо!“ -ускликнула је- „Научила комшиница прати веш!“ „Ма не“, - мирним гласом рече муж- „ја сам јутрос раније устао и опрао наше прозоре.“

Тако је и у нашем животу.

Не осуђујмо друге, добро би било увјерити се колико је чисто наше срце.

СВЕТА ТАЈНА МИРОПОМАЗАЊА

Одмах по Светој тајни крштења, у нашој светој Цркви врши се Света тајна миропомазања. Кроз ову Свету Тајну, Дух Свети се усељава у душу и у тијело новокрштеног, освећује све његове способности и даје му духовне силе потребне за нови живот. Приликом обављања ове свете тајне, свештеник крстoliko помазује новокрштеног нарочитим светим миром које је освећено, уз изговарање ријечи „Печат дара Духа Светога“. Свето миро прави се од уља, вина и ароматичних биљака, које се кувају заједно. У нашој Цркви, освећење мира обавља патријарх. Особи над којом се врши ова света тајна, помазују се: чело, очи, уши, уста, нос, груди, руке и ноге и при

томе сваки пут говори: „Печат дара Духа Светога“. Тада новокрштени и миропомазани добија благодат Духа Светога, и може да напредује у светим врлинама. Послије миропомазања светим миром, дијете три пута обносе око крстионице, пратећи свештеника. То значи да се нови члан Цркве заувјек са њом сјединио. У раној Цркви ова света тајна обављала се полагањем руку (Дела Ап. 19,6). Тек четрдесет и осми канон Лаодикијског сабора 364. год. предвиђа да новокрштени или просвећени буде „помазан миром“ и да буде причасник светих тајни. Након ових светих тајни, хришћанин се удостојава учешћа у другим светим тајнама, а нарочито у Светој тајни причешћа. Света тајна миропомазања, једна је од седам светих тајни у Православној цркви и она се не понавља.

ПЕЧАТ ДАРА ДУХА СВЕТОГА

Спремање Светог мира је свечан чин и врши се једном годишње. Почиње на Велики понедељак и траје до Велике сриједице увече, а на Велики четвртак за вријеме Свете Литургије освећује га, како рекосмо, Патријарх. Освећеним миром помазују се сљедећи дијелови тијела новокрштеног:

Чело-да се освети ум и да његове мисли буду у Богу.

Груди-да се освети срце да би човјек љубио Бога.

Очи-да се освете и да у сваком човјеку виде оно што је добро

Уши-да слушају ријечи Божије.

Образи-да изражавају радост због учињеног добра и стид када изостане добро дјело.

Уста-да славе Господа и да увијек говоре истину.

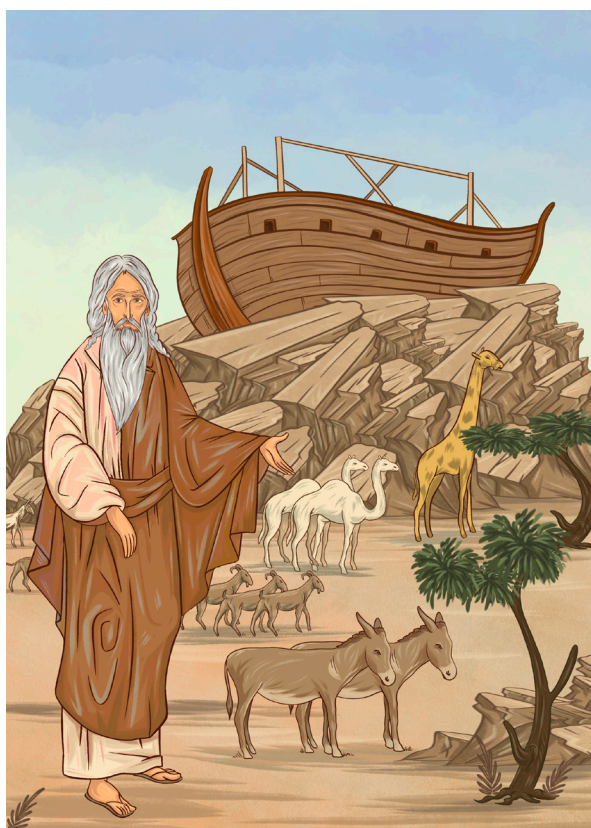
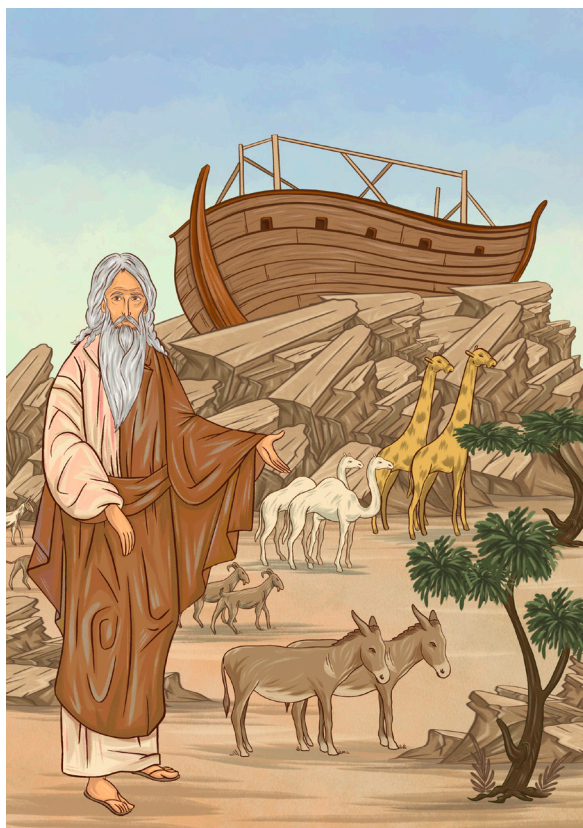
Руке-како би увијек чиниле добро.

Ноге-како би ишле путем који води у Царство Божије .

Вјероучитељ: Душко Радић
ЈУ ОШ „ Петар Петровић Његош“
Бољањић

ПРАВЕДНИ ОТАЦ НОЈЕ

ПРОНАЂИ РАЗЛИКЕ!

МАНАСТИРИ У ЕПАРХИЈИ ЗВОРНИЧКО-ТУЗЛАНСКОЈ

Манастир Доња Бишња

Манастир је посвећен Покрову Пресвете Богородице и подигнут је у мјесту Доња Бишња, 5 километара од Дервенте, идући према Календеровцима.

Ктитор манастира је г. Ратко Ђекић, родом из Доње Бишње, а живи у Сједињеним Америчким Државама у Сан Дијегу. Он је на свом имању, које је претходно поклонио Цркви, по благослову Епископа г. Василија, 2002. године почео подизање манастира. Градња је трајала до 2005. године, а већ 4. фебруара 2006. године у манастир је пристигло и братство.

Чин освећења манастира извршио је Епископ зворничко-тузлански г. Василије 18. јуна 2006. године, уз саслужење Епископа западноамеричког Максима (Васиљевића), неколико десетина свештеника и уз присуство неколико хиљада вјерника из свих крајева Републике Српске и иностранства. Манастирски храм живописао је од 2010/11. године иконописац Данијел Билић са Брањева код Зворника са својим помоћницима. Средином 2012. године почела је градња малог параклиса смјештеног сјевероисточно од манастирске цркве, чији задужбинар је Благоје Симић из Дервенте.

ЧУДОТВОРНА ИКОНА МАЈКЕ БОЖИЈЕ – БРЗОПОМОЋНИЦА

Пресвета Дјева Марија је последије Бога највећа узданица свих хришћана православних. Она, пак, својим материнским покровом нарочито штити монахе горе Атонске. Већина манастира на Атосу су подигнути Њој у част, укључујући и српски манастир Хиландар, који је посвећен њеном Ваведењу. На Светој Гори се налази и мноштво чудотворних икона Пресвете Богородице, пред којима се моле и избављење од различитих недаћа налазе и монаси и мирјани већ вијековима. Међутим, када сами монаси имају неки велики проблем, без обзира у којем манастиру или испосници живе, одлазе у манастир Дохијар и моле се пред чудотворном иконом Брзопомоћницом. Свједочанство о томе налазимо у Житију Преподобног Јефрема Катунскијског, великог савременог подвижника и чудотворца.

Ова икона осликана је на спољном зиду манастирске трпезарије, вјероватно у 10.

вијеку када је манастир и грађен. Њена чудотворна сила пројављена је на необичан начин у 17. вијеку. Наиме трпезар дохијарске обитељи Нил пролазећи ноћу са упаљеном свијећом поред ове иконе стално ју је и нехотично гаравио. Једном је зачуо глас из иконе који га упозорава да то не чини, али није обратио пажњу на то, мислећи да се неко од братије шали са њим и наставио је да се немарно односи према икони. Поново је једне ноћи зачуо глас који га је оштро укорио, након чега је ослијепио. И братија је сазнала за то, па је одређено да се од тада пред том иконом нарочито одаје част Пресветој, а несрећни монах се више није удаљавао од ње, даноноћно молећи Богородицу да му опрости. Одлучио је да не одустаје док му молитва не буде услышена и његова упорност се исплатила. Једног дана је прогледао и поново зачуо глас који му је рекао да ће Она од тада брзу помоћ указивати свакоме ко јој се са вјером пред том иконом буде обраћао. И, заиста, ту су се након тога догађала многа чуда.

Копије ове иконе налазе се по многим хришћанским црквама и породицама и имају разне варијације. Када јој се молимо, обраћамо јој се овим ријечима Тропара:

Приђимо Пресветој Богородици сви који смо у мукама и припаднимо њеној светој икони са вјером је зовући из дубине душе: Услиши наше молитве, Пресвета Богородице названа Брзопомоћница, јер ми слуге твоје имамо Тебе у невољама као Брзу Помоћницу.

вјероучитељ
Њакон Давор Арнаут

ЧУДОТВОРНА ИКОНА ПРЕСВЕТЕ БОГОРОДИЦЕ ПЕЋКЕ (КРАСНИЦЕ)

Ова света и чудотворна икона је једна од најпоштованијих икона Мајке Божије у нашем народу. Због своје раскошне љепоте, народ је од миља ову икону прозвао Пећка Красница (Љепотица). По предању ову свету икону је насликао Свети апостол и јеванђелиста Лука 48. године у Гестиманском врту, недалеко од мјеста гдје је био гроб Пресвете Богородице. Цар Лав Мудри 460. године је пренио икону из Јерусалима у Цариград, гдје је боравила 6 вијекова. Византијски цар је ову икону послао руском кнезу Владимиру на дан крштења Руса, у 11 вијеку. По предању икона је опет преко Јерусалима стигла у Цариград и Nikeју, гдје ју је цариградски патријарх Манојло покљонио Светом Сави приликом његовог посвећења за архиепископа српског. Он је икону донио у манастир Жичу гдје је

боравила неко вријеме. Касније са преносом сједишта Српске цркве из Жиче у Пећки манастир, архиепископ Арсеније је и ову знамениту икону Мајке Божије пренио у Пећки манастир, гдје борави непрестано осам вијекова. У склопу велике лавре Пећке патријаршије налазе се четири храма, од којих је један посвећен Пресветој Богородици. Управо у њеном храму, на богато украшеном и позлаћеном трону, налази се њена чудотворна икона. Чуда Пресвете Богородице у нашем народу су велика, али само једно од многобројних чуда које је учинила, изливајући своју милост преко ове свете иконе, десило се када је сачувала наш народ од страшне болести колере. Срби Богородичину пећку икону неизмјерно воле и поштују, али такође са страхом и поштовањем прилазили су јој кроз историју Турци и Албанци. Слободно можемо рећи да је Пресвета Богородица, поред Светог Саве, велика заштитница српског народа. Она је и молитвена заштитница Српске цркве, јер њена чудотворна Красница столује у духовном центру српске патријаршије, гдје се сви српски патријарси устоличавају за поглавара наше Цркве. Икона Мајке Божије пећке је и симбол јединства нашег и руског народа, јер пред Њом су кнез Владимир и цијели руски народ примили свето крштење, а у данашње вријеме наше монахиње из Пећке лавре непрестано се моле за спасење свих православних народа, а посебно оних који страдају на нашем мученичком Косову и Метохији, Украјини, Сирији и по цијелом свијету.

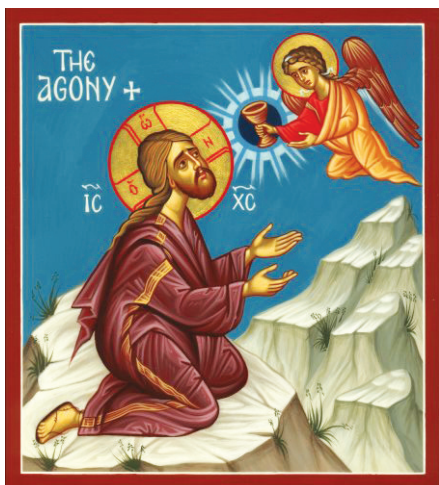
вјероучитељ
Бакон Немања Марковић

Велики четвртак

Света Литургија је најважније богослужење у Цркви. На светој Литургији примамо у себе, кроз Свето Причешће, самог Господа Исуса Христа, који је ову свету тајну и установио.

Света тајна причешћа установљена је на Тајној вечери које се сјећамо у сваком часном посту на Велики четвртак. Христос се једног дана састао са својим ученицима, апостолима, у Горњој соби на вечери.

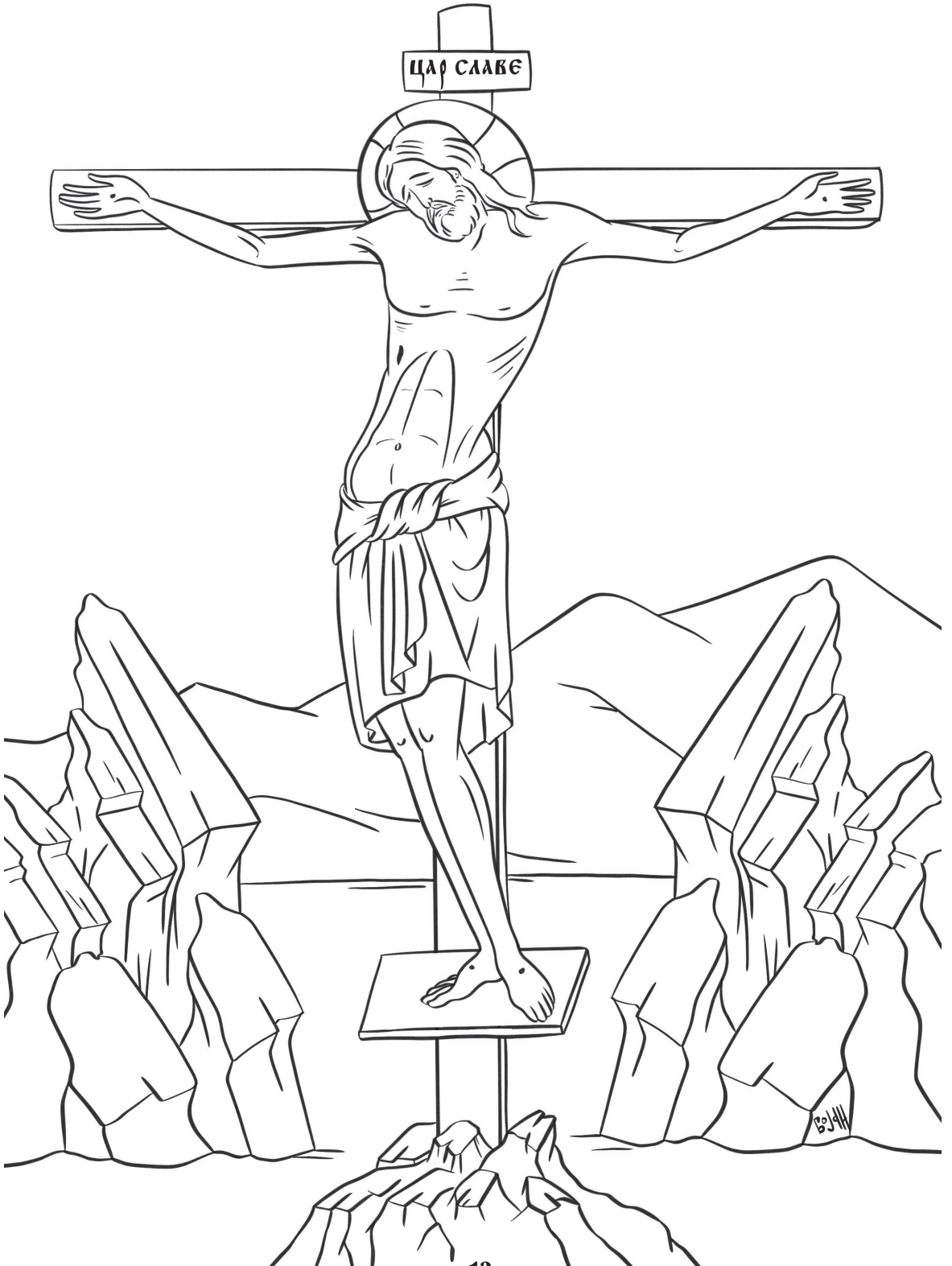
Благословио је хљеб и преломио га говорећи: „Узмите, једите, ово је Тијело моје које се за вас ломи на отпуштање гријехова“. Потом је узео чашу с вином и рекао: „Пијте из ње сви, ово је Крв моја новог зајета, која се за вас и за многе излива на отпуштање гријехова. Ово чините у мој спомен“. Тако је настала Света тајна причешћа. Она вијековима живи и живјеће до краја времена. Преноси се од времена апостола преко њихових насљедника, свештенослужитеља. За вечером Христос је открио и да ће Га један од Дванаесторице издати. Свако Га је, осим Јуде, питао да ли је он тај издајник. Јуди је Христос рекао да оде и учини што је наумио.

Господ Исус Христос се у Гетсиманском врту помолио Оцу да Га мимоиђе страдање, али само ако је то по Очевој вољи. Те ноћи Га је Јуда пољупцем издао, а римски војници ухапсили.

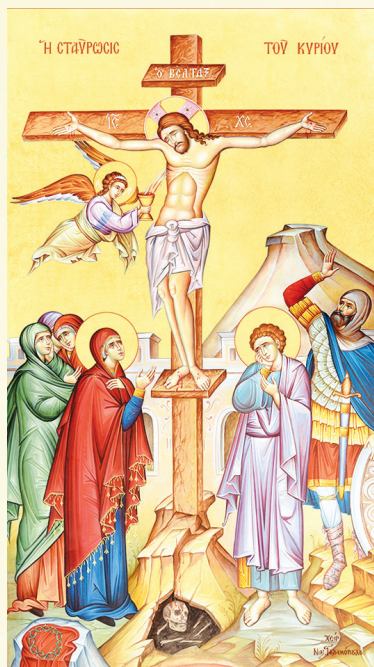

ОБОЈ ИЛУСТРАЦИЈУ

Велики петак

Велики петак је најтужнији дан за хришћане. Тужнији чак и од дана смрти најближих. То је дан када је Господ Исус Христос распет на крсту за нас. Пошто се ближила Пасха, Понтије Пилат је питао народ кога од двојице осуђеника да ослободи, Христа или разбојника Вараву. Народ је изабрао Вараву. На Пилатово питање шта да чини са Христом, сви су углас повикали: „Распни Га! Распни Га!“ Христос је узео на себе гријехе свијета и, са крстом на леђима, пошао на Голготу. У ношењу крста помогао Му је Симон из Кирине. Христос је најприје мучен, а потом и распет на крсту. Под крстом је стајала Богородица и мноштво народа. Након распећа небо се зацрнило, земља се потресла и завјеса у храму се поцијепала напола. Сви су тада схватили да је Христос заиста Син Божји. Христос је молио Оца за опроштај својим непријатељима ријечима: „Оче, опрости им, не знају шта раде“. На Велики петак не звоне звона на храмовима и не служи се света Литургија. Тај дан вјерници проводе у тишини и најстрожем посту.

Васкрсење Господа Исуса Христа- Васкрс

Васкрс је највећи хришћански празник. То је дан побједе Христове над смрћу. Васкрс се обавезно обиљежава недјељом, јер је Христос, по Писму, васкрсао у трећи дан након распећа. С обзиром на то, свака недјеља је „мали Васкрс“. Покретни је празник, што значи да нема устален датум прослављања као неки други празници, попут Божића. Сви празници везани за Васкрс, дакле Цвијети, Духови, Лазарева субота и Спасовдан такође су покретни. Овом празнику претходи седмонедељни часни пост. Васкрс се често назива „нова Пасха“ јер, као што је Мојсије избавио јеврејски народ из ропства у Египту, тако је Христос својим Васкрсењем избавио човјечанство од робовања смрти. Васкрсење је темељ хришћанске вјере. Вијест о Христовом Васкрсењу прве су примиле жене мирносице. Када су дошле на Христов гроб да Му, по обичају, помажу тијело мирисима, анђеоло им је пренио радосну вијест – Христос је васкрсао!

Празновање Васкрса почиње у рано јутро, светом Литургијом. Наставља се у хришћанским домовима молитвом и празничним ручком. Неизоставан дио васкршње трпезе су обојена јаја. Јаја се највише фарбају у црвену боју, као сјећање на догађај када је римски цар рекао да је Васкрсење Христово могуће исто као да кокошка снесе црвено јаје. Сутрадан су све кокошке у Јерусалиму снијеле црвена јаја.

Једно црвено јаје се до следећег Васкрса оставља у дому јер се вјерује да штити дом и укућане од дејства противничких сила. Васкршњи поздрав гласи „Христос васкрсе“, а отпоздрав је „Ваистину васкрсе“. Тако се поздрављамо од Васкрса до Спасовдана, али бисмо могли и током цијеле године као што је то чинио Свети Серафим Саровски. О Васкрсу су испјеване многе пјесме које се често пјевају на богослужењима.

Срна Франк, Гимназија-Теслић

Људи анкујте, народи чујте:
Христос воскрес, радост донесе!

Људи анкујте, народи чујте:
Христос воскрес, радост донесе!

Звезде играјте, горе пекајте,
Христос воскрес, радост донесе!

Шуме шумите, ветри вриште,
Христос воскрес, радост донесе!

Мора гудите, звери ричите,
Христос воскрес, радост донесе!

Пчеле се ројте, а птице појте
Христос воскрес, радост донесе!

Анђели стојте, песму устројте,
Христос воскрес, радост донесе!

Жебо се снизи, земљу узкни,
Христос воскрес, радост донесе!

Зкона законите, скима јаките,
Христос воскрес, радост донесе!

Слава ти Боже, еке ти се може,
Христос воскрес, радост донесе!

Св. Владика Николај

Васкрсења дан

Васкрсења је дан, не то није сан
Васкрсења је дан, славом овечан

Васкрени Христе, славо Очека.
Васкрени Христе, мере човека.
Васкрени Христе, славо Очека.
Васкрени Христе, мере човека.

Анђео Господњи камен гробни одвали,
Христу васкреломе да би певали.

Мироносице жене празан гроб видеше,
И поведу скету над смрћу поскедочише.

Светлоет Васкрсења еке нас оваја
Јаме неста и жикот нам се дарока.

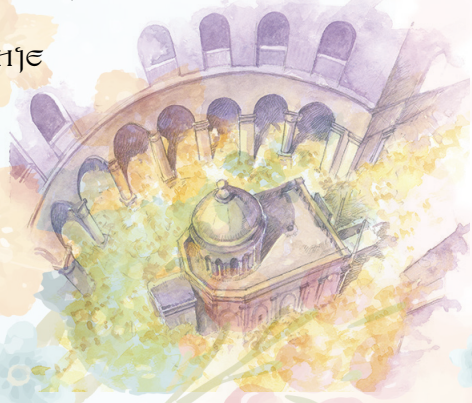
Васкрени и ти, роде Српски,
У Христу васкреломе нашем Господу.

Који нас води ка љубави,
Ка слободи, Васкре нек нас препороди.

Свака верујућа душа, данас е'душно слави
Да се овај празник не заборави.

Васкрсење Жебеко Царство отвара
Одакле чекамо Христа Цара.

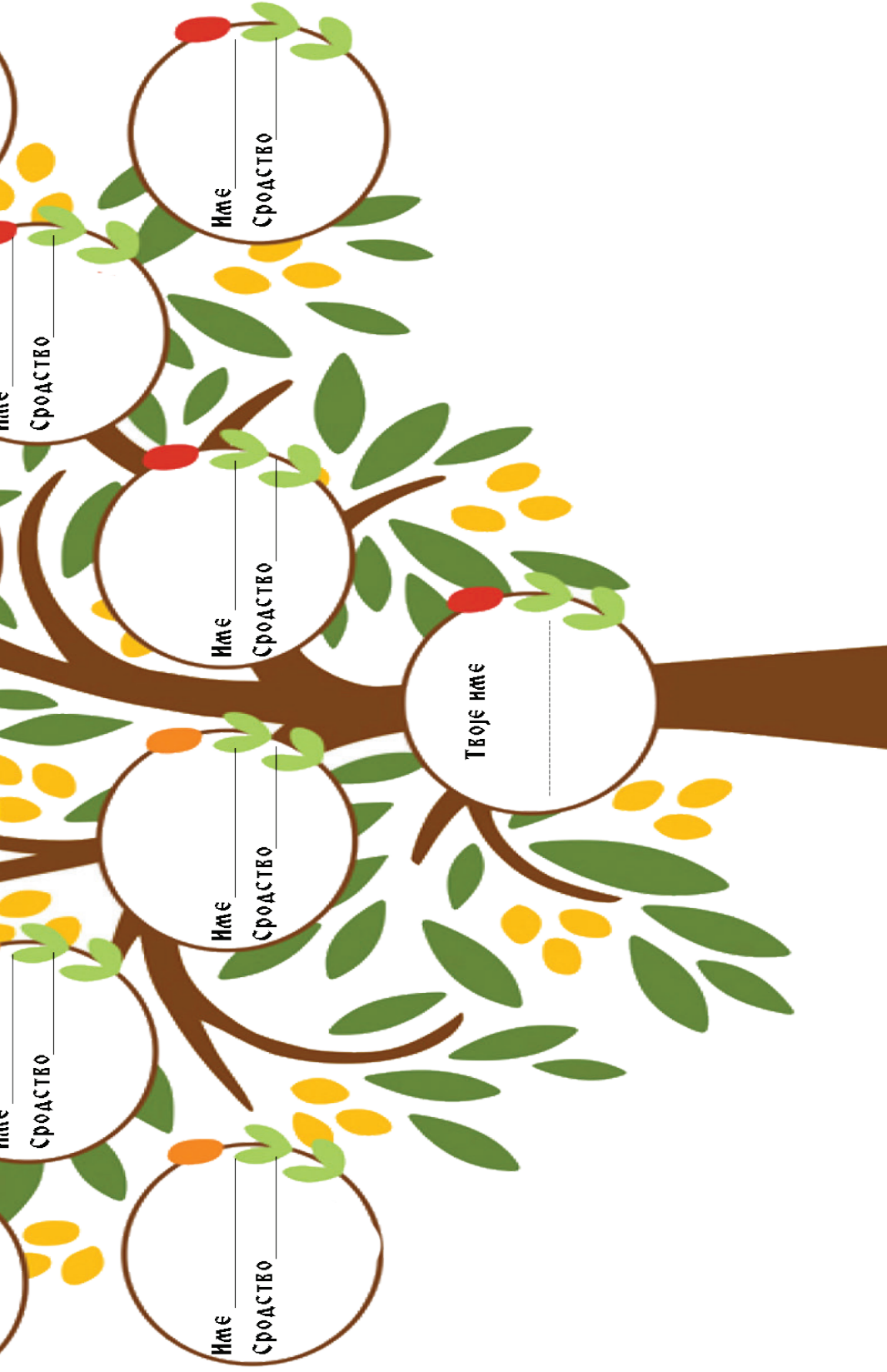
Епископ Фотије

Напиши у породичном стаблу имена својих најближих сродника

Крсна слава моје породице је : _____

Шеста Божија заповијест „Не убиј!“

Пошто је изабрани народ, вољом Божијом, преко Мојсија и Арона изашао из египатског ропства, Бог даје Мојсију заповијести, како би људи по својој слободи живјели и творили закон Божији у овом свијету. Мојсије прима заповијести од Бога на двије камене плоче. На првој плочи су исписане четири заповијести како би човјек испуњавао дужности према Богу, док је на другој исписане шест заповијести о дужностима човјека према другим људима, својим ближњима. Овај закон Божији био је припрема и васпитач за долазак Господа Исуса Христа у овај свијет.

У даљем тексту говорићемо о заповијести Божијој исписаној на другој каменој плочи, о шестој Божијој заповијести, која говори о забрани убиства.

Господ Бог, стварајући свијет овај за човјека и из љубави Своје према човјеку, учини то велико дјело за човјека и ради човјека, створивши га као круну свега онога што створи. Живот је дар Божији који је човјек добио из превелике љубави Његове. Та љубав је безгранична и неописива.

Када је Бог створио човјека „удахнуо му је дух животни којим га је оживио“, како читамо у Светом писму Старог завјета у књизи Постања. Овај догађај је израз воље Божије којом је одредио живот човјеков у заједници са Њим. Човјеков живот се темељио у комуникацији и заједници са Богом, те је било немогуће да први људи, Адам и Ева, свој живот замисле без присуства Божијег у њиховом животу, уживајући у дару живота који је Бог намијенио за читав род људски.

Падом у гријех, нарушена је заједница са Богом. Човјек по својој слободи избора, бира живот мимо заједнице са Богом. Поставши грешни, људи бирају и разне погрешне начине да би опстали у свијету, често на штету својих ближњих.

Један од таквих начина, а који срећемо и кроз читаву историју, јесте убиство. Сви ми знамо да такав чин, одузети некеме живот, није добар начин, али смо свједоци да кроз читаву историју човјечанства, оваква појава постоји.

Господ управо даје ову заповијест да би човјек сачувао од овог гријеха. гријеха којим човјека устаје против воље Божије, против дара живота који је Бог даровао човјеку, устаје против љубави Божије којом Бог воли човјека.

Поред тјелесног или физичког убиства, постоји још један вид убиства, нимало безопаснији од овог првог, а то је духовно убиство. Духовно убиство подразумева навођење ближњег у невјеровање, увлачење у свакојака безакоња и тиме га подвргава духовној смрти.

Убиством се може сматрати и пресуда невиног човјека на суду за преступ који није учинио, или ослобађање убице, јер даје могућност да исти гријех понови.

Од свих видова убистава, најтежи облик и највећи гријех представља самоубиство.

С обзиром да је противприродно убити другог човјека, још неприродније је учинити то себи. Бог је Дародавац живота нашега који припада Богу, не нама.

Једино оправдано јесте убиство у самоодбрани под најездом непријатеља бранећи своје ближње, породицу и Отаџбину, што је нашем народу веома познато кроз читаву историју.

На крају, да би се сачували овог гријеха, гледајући друге људе, без обзира на вјеру, националност и било коју припадност, треба гледати другог као свог ближњег и молити Господа да нас сачува сваког искушења којим би могли наудити својим ближњима.

Ћакон Горан Марјановић,
вјероучитељ у ЈУ ОШ „Свети Сава“ у Броду

СТАРАЦ ЈЕФРЕМ АРИЗОНСКИ-ФИЛОТЕЈСКИ (1928-2019)

Изданак светогорског монаштва и велики дјелатник наше Цркве, Јефрем Аризонски рођен је 1928.г. у граду Волос у Грчкој. Са 19 година отишао је на Свету Гору и постао послушник светог старца Јосифа Исихасте. На молбу духовних чада 1972.г.одлази у Канаду. Послије те посјете све чешће се јављала потреба за одласком јер су људи били жељни чути ријечи Јеванђеља.

Старац Јефрем путујући по Америци имао је виђење. На пустињском мјесту, између Феникса и Тусона, у Аризони, очевици свједоче, чула су се звона, невјероватно налик звону у обитељи манастира Филотеја. „Овдје ћемо саградити манастир“, -рекао је старац.

По благослову старца, ту је саграђен манастир, купљено је земље и на запрепашћење свих, посађено је 3000 стабала

маслина, поморанци, лимуна, пистаћа, грожђа и палми. Замислите, у пустињи сва ова стабла! Без воде! Св. Антоније Велики се јавио старцу Јефрему и показао гдје да тражи воду. На 980 метара дубине пронађена је вода, које има довољно да овај дио пустиње претвори у оазу. Сада се у манастирском врту налази више од двије хиљаде врста биљака, иако љетне температуре у Аризони достижу и 45 степени Целзијусових. Изграђени су путеви, улична расвјета, фонтане...

Манастири старца Јефрема су се појавили у многим регионима САД и Канаде: Њујорку, Тексасу, Флориди, Пенсилванији, Монтреалу, Торонту.

Центар мисионарског дјеловања старца Јефрема био је поменути манастир Св. Антонија, недалеко од главног града Феникса. Главни саборни храм посвећен је Св.

Антонију Великом. Још шест храмова посвећено је Св. Преподобном Серафиму Саровском, Св. пророку Илији, Св. Нектарију Егинском, Св. великомученику Пантелејмону, Св. Николи, Св. Јовану Крститељу. Већина локалних становника су били мормони. Данас су неки од њих православни. У многобројне житеље манастира, који су примили Православље, спадају представници различитих народа и религија (јудејци, католици, будисти, муслимани, протестанти). Према броју посјетилаца, обитељ Св. Антонија се налази на другом мјесту у држави Аризона, само нешто заостајући за Великим кањоном, једном од главних атракција САД. Величина личности и дјела старца Јефрема Светогорца достојна је његовог духовног оца. Упокојио се старац Јефрем Светогорац 8.12.2019. године.

ЧИНИТИ ЧУДА ЈЕ МОГУЋЕ

Читајући Свето писмо много пута ћемо наићи на причу о разним чудима која нису уобичајена појава. Неки се питају како то да се чуда више не дешавају! Зар су чуда била само у давна времена? Тако је један монах упитао свога духовника: Како ја да чиним чуда? Старац му одговори:

- Ако научиш човјека да чита Јевађеље, ти си учинио чудо отварања очи слијепом!
- Ако научиш човјека да помаже немоћнима, ти си учинио чудо исцјељења парализованог!
- Ако научиш човјека да иде у Цркву, ти си учинио чудо исцјељења хромог!
- Ако научиш човјека покајању, ти си учинио чудо васкрсења из мртвих!

САДА ИДИ И ЧИНИ ЧУДА!!!

ВЈЕРА У БОЖИЈИ ПРОМИСАО О НАМА

Дјечак прича баки како му у животу све иде наопако. Школа, проблеми у породици, здравствени проблеми...

За то вријеме, бака је правила тарту, па упита свог унука, да ли би хтио нешто да поједе док прича. Он је прихватио.

- Ево ти мало уља.
- Фуууј!
- А хоћеш ли мало живих јаја?
- Али бако, па то је грооозно!
- А да ти да бака мало укусног брашна? Или прашка за пециво, мој вољени унучићу?
- Бако бре, па то су све грозне ствари за јело! Што ми то нудиш? Бака му одговори:
- Тачно је, да ови састојци, појединачно, изгледају неукусно и грозно. Али, када их саставимо, од њих добијамо предивну тарту!

Видите, Бог ради на исти начин.

Много пута се питамо зашто допушта да нам се дешавају ружне и тешке ствари. Али, Он СВЕ ради са разлогом.

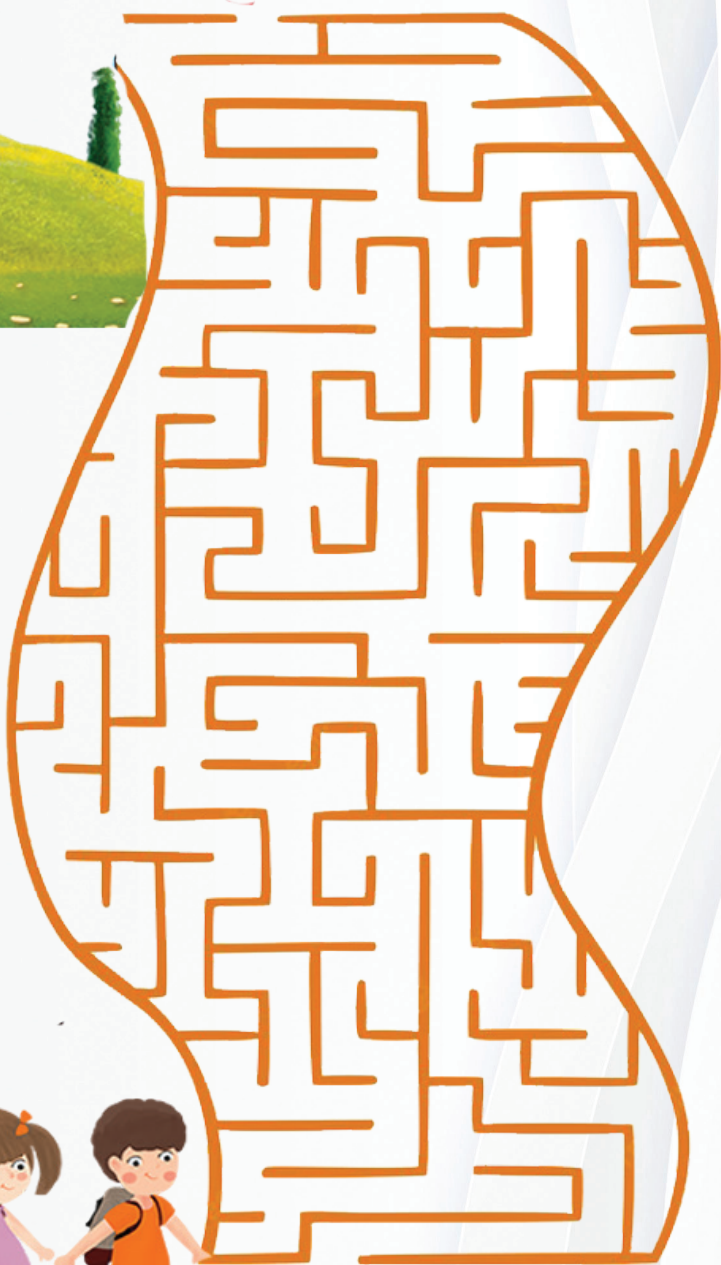
Ми треба да Му вјерујемо, јер након свих тешкоћа које нас притисну, Он од тога увијек направи нешто дивно, што нисмо ни могли да претпоставимо.

Исто као и унук из приче.

Другари су кренули у
храм на Свету тајну
причешћа.

Помози им да нађу
прави пут до храма како
би на вријеме стигли на
Свету Литургију.

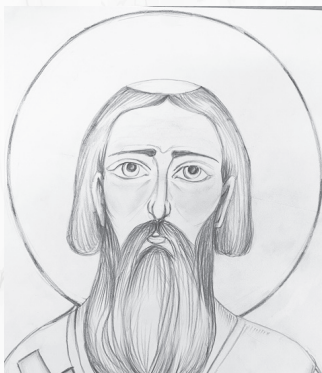

Божана Секулић
ОШ “Вељко Чубриловић” Прибој

Јована Симић
ОШ "П. П. Његош" Велика Обарска

Теодора Јовановић
ОШ "П. П. Његош" Велика Обарска

Славица Васић
ОШ "П. П. Његош" Велика Обарска

Сања Гаврић
ОШ "Велько Чубриловић" Прибој

Јован Лукић
ОШ "Велько Чубриловић" Прибој

Раде Савић
ОШ "Велько Чубриловић" Прибој

Андреј Николић
ОШ "Велько Чубриловић" Прибој

Његош Тасовац
ОШ "Велько Чубриловић" Прибој

Ружица Симикић
ОШ "Велько Чубриловић" Прибој

Душан Николић
ОШ "Велько Чубриловић" Прибој

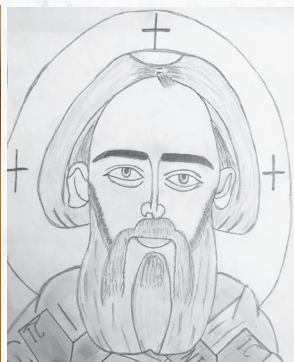
Вук Гаврић
ОШ "Велько Чубриловић" Прибој

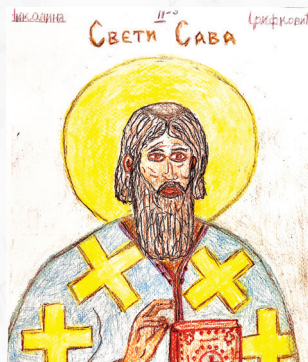
Немања Лукић
ОШ "Свети Сава" Лопаре

Тамара Кутлачић
ОШ "П.П. Његош" Велика Обарска

Петар Томић
ОШ "Велько Чубриловић" Прибој

Николина Трифковић
ОШ "Свети Сава" Добој

Михајло Гашић
ОШ "Свети Сава" Лопаре

ХРИСТАНИШТЕ, СВЕТОГ САВЕ ПРИСТАНИШТЕ

На свечани дан, Савиндан,
снијег је пао и сву дјецу
обрадовао.

У црквеној порти Сава их
окупио
и разноврсним поклонима
даривао.

У Цркви се пјесма чује,
пјесма храмом одјекује!
„Христаниште, Светог Саве
пристаниште!“

Моли Сава Бога за дјецу своју:
да га дјеца увијек славе,
на радост, на понос као
школску славу-дан Светога
Саве.

Добро да уче и школу воле,
да се радују и старије поштују.
Да читају, пишу и рецитију,
да свој завичај не остављају.

У Цркву да долазе,
да чувају своје стазе,
молитве да слушају,
и своју традицију да чувају.

Јован Лукић III – 1
ОШ „Вељко Чубриловић“
Прибој

СЛОБОДА, ПУТ СВЕТОГ САВЕ

Сваког 27. јануара
славимо Светог Саву.
Сваке српске школе,
крсну славу.

Тог дана свако дијете
Химну његову кличе,
док учитељи и учитељице
о њему причају приче.

Слободу и школе
нам је за живота донио.
Цркву утемељио,
манастире подизао.

Борио се за правду,
проносио слободу,
и постао највећи
у српском роду.

Није му била важна
ни круна, ни престо.
Вјера, знање и слобода,
његово је наслеђство.

Његош Тасовац III – 1
ОШ „Вељко Чубриловић“
Прибој

Опремање кабинета Православне вјеронауке у Епархији зворничко-тузланској

Катихетски одбор Српске православне цркве у Републици Српској у сарадњи са Канцеларијом за вјерску наставу Епархије зворничко-тузланске помогао је опремање кабинета за Православну вјеронауку у „ЈУ Медицинској школи“ у Добоју.

Тим поводом нашу школу посјетио је протојереј-ставрофор Јован Михајловић, координатор за Православну вјеронауку, који је овом приликом донио дарове: лцд тв, иконе, кандило и Свето Писмо. Отац Јован се обратио пригодним ријечима директору школе, ученицима и вјероучитељу пожеливши свима још већи успјех и напредак у раду, учењу и духовном узрастању са надом да ће ова донација побољшати квалитет наставе.

Директор школе госпођа Милена Дамјановић захвалила се Епископу зворничко-тузланском Фотију, оцу Јовану, Катихетском одбору и Канцеларији за вјерску наставу на донацији Медицинској школи која ће много олакшати наставу свим ученицима и професорима у овој установи.

Такође велику захвалност за ову донацију али и за духовну бригу о нашим ученицима и професорима упутио је и ђакон Владо Мојевић, вјероучитељ у Медицинској школи.

На празник Преображења Господњег 2022. године, Епископ зворничко-тузлански Фотије одликовао је Архиепископском похвалницом ЈУ Медицинску школу у Добоју за дугогодишњу сарадњу и допринос очувању културног блага.

Благословом Његовог Преосвештенства Епископа зворничко-тузланског Г. Фотија, посредством Канцеларије за вјерску наставу, Катихетски одбор је донирао средства за опремање кабинета у ЈУ СШ „Никола Тесла“ у Теслићу.

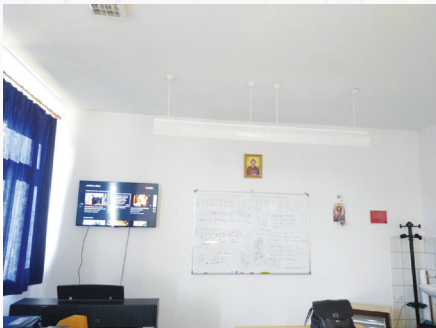
Добра сарадња са управом школе на челу са директором господином Вељком Јотановићем, резултирала је добијањем кабинета за Православну вјеронауку, а у сврху побољшања услова рада за вјероучитеља и ученике.

Заједнички труд координатора за вјерску наставу протојереја-ставрофора Јована Михајловића и архијерејског намјесника теслићког протојереја-ставрофора Миладина Вуковића, учинио је да и други по реду кабинет у Средњој школи буде намијењен за Православну вјеронауку. Учионица је опремљена аудио-визуелним наставним средствима, која ће олакшати наставни процес и давати плодове који ће бити Цркви и отаџбини на корист. Благодаримо свима који су својим благословима учинили да и овај дом постане станиште и мисија Цркве, одакле ће ријеч Божија постати мјесто гдје ће се устима исповиједати спасење (Рим.10:10).

Благословом Епископа Фотија, а посредством Канцеларије за вјерску наставу, Катихетски одбор је донирао средства за опремање кабинета у Средњошколском центру "Михајло Пупин" у Дервенти.

Кабинет је осмишљен као спој традиционалне хришћанске мисли и савремене технологије, те смо у складу са могућностима, уврстили елементе који би такву замисао оправдали. Циљ који смо поставили испред себе је да одњегујемо културу читања, укажемо до које мјере наша култура почива на хришћанским темељима, испратимо савремене садржаје који су у духу хришћанске мисли, те остваримо један искрен и непосредан однос у којем ће бити простора за разговоре, питања и рјешавање дилема. Захваљујемо се Катихетском одбору и Мисијском фонду на донацији и свима који су учествовали у остварењу овог пројекта.

ПОГОДИ КОЈЕ СЕ ВЕЛИКЕ СВЕТИЊЕ СА КОСОВА И МЕТОХИЈЕ
НАЛАЗЕ НА ФОТОГРАФИЈИ

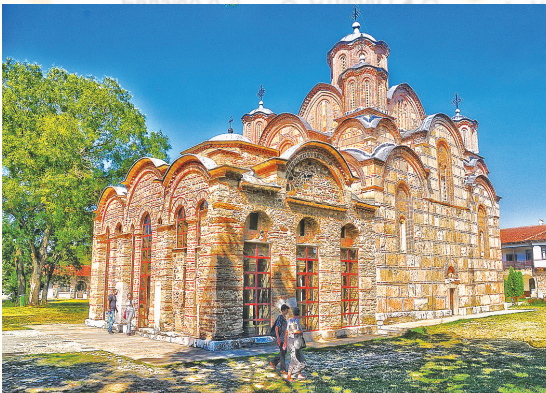
Задужбина краља Стефана Уроша III Дечанског, започета 1327. и довршена трудом сина његовог - краља Стефана Душана 1335, непомерљива је вјековна утврда српског православља. Уздиже се на десној обали Дечанске Бистрице, у Метохијско-призренској котлини, под обронцима Стреочке планине. Унеско га је уврстио у споменик са јединственом црквом саграђеном у романичком стилу са елементима готике, украшеном са више од 1000 српско-византијских фресака. У њему су сачуване чудотворне мошти његовог првог оснивача.

Ово је манастир

Манастирски комплекс код Пећи. Настао је у клисури Пећке Бистрице, познатој по пећинама у којима су обитавали монаси. По том називу су и Патријаршија, као и град, добили име. Комплекс здања која чине Патријаршију није настао одједном. Грађен је од треће деценије XIII вијека до средине XIV вијека, а састоји се од главне Цркве Светих Апостола, уз коју је са сјеверне стране сазидана црква Светог Димитрија, а са јужне Богородичина Црква са Црквицом Светог Николе. Сједиште је српских архиепископа.

Ово је манастир

Манастир се налази на лијевој обали ријеке Грачанке, задужбина је краља Милутина. Подигнута је између 1315. и 1321. године. Удаљена само 9 км од Приштине, последња је у величанственом низу задужбина које је подигао краљ Милутин. Од манастирског комплекса остала је само црква, првобитно посвећена Благовијестима Богородице (тако је помиње архиепископ Данило II), али се касније, као манастирско посвећење, помиње празник Успење Пресвете Богородице.

Ово је манастир

Задужбина најмоћнијег српског средњовековног владара, цара Душана. Налази се 3 км узводно од Призрена, на лијевој обали ријеке Бистрице која на том мјесту прави окуку око заравњеног платоа троугластог облика. Грађен је у периоду од 1343. до 1352. године, на мјесту старије цркве у склопу тврђаве Вишеград као гробна црква цара Душана и сматра се да је представљао врхунац српског сакралног градитељства.

Ово је манастир

ПОУКЕ СВЕТИХ ОТАЦА

*О, Господе Царе,
даруј ми да сагледам
своје грјехове, и да не
осуђујем брата свога,
јер си благодобен у
вјекове вјекова. Амин.*

Св. Јефрем Сирин

*Васкрсе Христос,
и радују се анђели!
Васкрсе Христос,
и живот живије!
Васкрсе Христос,
и ниједног лртвот у
троду!*

Св. Јован Златоуст

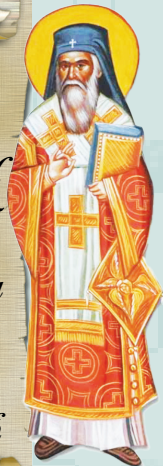
*Христос васкресе!
Ванстину васкресе!
Ето, у четири речи
сва судбина свих
људи свих времена!*

*Преподобни Јустин
Гелијски*

*Христос је васкрсао,
а Васкрсао својим
отворио врата недеског
раја деци Адамовој. М
многи су већ ушли у тај
рај, који се неће тудити,
и из кога неће бити
изгнанства.*

*Св. владика
Николај Великировић*

Поштовани вјероучитељи, драга дјецо, уважени читаоци!
Благословом нашег Епископа зворничко-тузланског Фотија,
пред вама се налази десети број часописа „Православни основац”.
Надамо се да сте пратили наш претходни рад те да сте задовољни
садржајем нашег часописа. Жеља нам је да часопис буде што
богатији занимљивим садржајем, те да свима буде од користи како на
вјеронауци тако и у свакодневном животу. Позивамо све заинтересоване
вјероучитеље и све креативне ученике да слободно узму учешћа у
украшавању

садржаја часописа литерарним и ликовним радовима. Ваше радове
можете слати на мејл адресу уредништва

pravoslavniosnovac@gmail.com

Сви ваши литерарни текстови треба да буду ваш ауторски рад (или
уколико користите нечији текст обавезно наведите извор) писан
ћириличним писмом у Word документу. Ликовне радове можете
скенирати или снимати телефоном.

